

IMAGE

Ihmiset, ilmiöt, tyyli & pop

Terveisiä Imagen toimituksesta!

OHESSA ON LYHENNELMÄ Anu Partasen kirjoittamasta artikkelista *Tähti*. Artikkelin on henkilöjuttu showtanssija Johanna Tukiainen, joka nousi otsikoihin tämän vuoden keväällä kerrottuaan tekstiviestittelystään silloisen ulkoministerin Ilkka Kanervan kanssa. Artikkelin julkaistiin *Imagen* numerossa 9/2008.

Johanna Tukiainen ei ollut *Image*lle ilmeinen aihe. *Image* pyrkii olemaan oivaltava asiamedia. Lehtemme ei yleensä tee juttuja niin sanotuista juorujulkiksista, eivätkä lukijamme osaa sellaisia juttuja kaivatakaan.

Silti juttu tuntui meistä perustellulta, onhan kyseessä yksi kuluneen vuoden puhutuimmista henkilöistä. Meitä kiinnosti paitsi kuka Johanna Tukiainen on myös mitä Johanna Tukiainen edustaa. Ajattelimme, että juttu voisi kertoa myös siitä, mitä asioita suomalaiset ihailevat ja mitä halveksivat.

Lopputuloksena on 11-sivuinen artikkeli, jonka pohjalta laadimme Koulujen Aikakauslehtipäivän materiaalin. Oheisia kysymyksiä voi käyttää keskustelun, ryhmätyön tai kirjoittelun pohjana.

Hyvää syksyä.

Mikko Numminen
päätoimittaja, *Image*

Tehtävät

LUE TEKSTI ja pohdi, kirjoita tai keskustele niiden perusteella seuraavista asioista.

1. Miksi Johanna Tukiainen on julkisuuden henkilö?
Onko hän mielestäsi turha julkkis? Millainen on mielestäsi turha julkkis? Entä millainen aito, oikea julkkis?
2. Miksi luulet, että aikakauslehdet kirjoittavat juttuja Johanna Tukiainesta?
3. Mitä mieltä itse olet Johanna Tukiainesta? Mikä hänessä ilahduttaa, mikä ärsyttää?
4. Haaveiletko itse julkisuudesta? Miksi tai miksi et? Mitä hyviä ja huonoja puolia julkisuudessa on?
5. Voiko Johanna Tukiainesta oppia jotain? Jos niin, mitä?
6. Mitä ajatuksia juttukatkelmat sinussa herättivät? Ovatko nuo ajatukset oleellisia vai tyhjänpäivisiä? Perustele mielipiteesi.
7. Jutun kirjoittaja sanoo ”Jos Johanna Tukiainen olisi tv-sarjan hahmo, me rakastaisimme häntä”. Oletko samaa mieltä? Perustele mielipiteesi?
8. Miksi nettikeskustelu on usein niin julmaa kuin se on? Oletko itse osallistunut verkkokeskusteluun julkisuuden henkilöstä? Mitä haluaisit sanoa ja miksi? Hae ryhmäsi kanssa internetistä Johanna Tukiaineseen liittyviä keskusteluja ja pohdi, mitä hyvää ja huonoa keskusteluissa on.
9. Onko suomalaisten vaikea suhtautua ihmisiin, jotka uskovat itseensä ja ovat positiivisia, kuten kirjoittaja väittää. Keksi ajatustesi tueksi esimerkki.
10. Tuleeko mieleesi henkilöä, josta saisi hyvän lehtijutun? Millainen näkökulma tekisi tuosta jutusta kiinnostavan? Entä kuka olisi sellainen henkilö, josta haluaisit tehdä lehtijutun siksi, että arvostat häntä? Mitä haluaisit kertoa jutussasi?

Tähti

Johanna Tukiainen on topless-malli, show-tanssija, ulkoministerin kaataja, blogin pitäjä ja julkkis. Häntä hämmästellään ja vihataan, mutta samalla häntä katsotaan ja seurataan. Kummasta tämä kaikki kertoo enemmän: Tukiaisesta – vai meistä? **Teksti** Anu Partanen **Kuvat** Kaapo Kamu

Jos Johanna Tukiainen olisi tv-sarjan hahmo, me rakastaisimme häntä. Hän näkyy, kuuluu, menee ja mokaa. Hän on show-tanssija ja topless-malli, jonka ulkonäkö on ylitseampuva, jutut huikeita, urakäänneet nopeita ja sinnikkyys loputonta.

Hän on Aku Ankka ja Paris Hilton, seksiskandaali ja pikkuprinsessa, sinisilmäinen maalaistyttö ja roisi julkisuustyrkky. Hän haluaa glamouria ja tyyliä kuten *Todella upeeta* -tv-sarjan Edina, mutta kuten Edina, päättyy usein samppanjapäässään vähemmän glamoureihin tilanteisiin.

Johannalle sattuu ja tapahtuu. Otetaan esimerkiksi tämä vuosi:

Tukiaisen vuosi alkaa kartanojuhlissa Ruotsissa. Hän vetäytyy nukkumaan isännän vuoteeseen, raivostuttaa muut vieraat, joutuu heitetyksi pihalle ja päättyy lopulta siskonsa kanssa putkaan.

Tammikuussa hän törmää Saariselällä silloiseen ulkoministeriin Ilkka Kanerva. Kanerva alkaa lähetellä Tukiaiselle seksistä vihjailevia tekstiviestejä, ja maaliskuussa Tukiainen kertoo viestittelystä *Hymy*-lehden jutussa. Seuraa parin kuukauden skandaali, jonka aikana Tukiainen myy Kanervan viestit *Hymylle* ja Kanerva joutuu eroamaan.

Kohun jälkimainingeissa porno-ohjaaja Kullervo Koivisto kaivaa esiin vuosia aiemmin kuvatun pornoelokuvan *Uivelot*, jossa Tukiaisen tanssiryhmän Glamour Dollsin jäsenet juoksenteleivät vähissä vaatteissa talvimaisemissa. Tukiainen ei osallistunut elokuvan seksikohtauksiin, mutta kun *Ilta-Sanomien* julkaisee verkossa videon Tukiaisesta *Uiveloiden* kuvauksissa, videon katsoo yli miljoona ihmistä.

Toukokuussa Tukiainen matkustaa siskonsa Julian kanssa Miamiin, mutta sisko ottaa lennolla vahingossa liikaa rauhoittavia lääkkeitä ja alkoholia ja päättyy välilaskupaikan Bostonin sairaalaan. Kun siskokset palaavat matkalta, he saavat sakot tullauspetoksesta, koska eivät tuo oma-aloitteisesti kuutta matkalaukullistaan tavaraa tulliin.

Ja kesä se vasta onkin hässäkkää. Kesäkuussa Tukiainen privaattitriippaa turkulaisessa seksikaupassa ja kerää lehtitietojen mukaan ulkopuolelle asiakkaiden jonon. Hän palkkaa henkivartijan, jotta voi liikkua yöelämässä rauhassa, ja juhlii 30-vuotispäiviään näyttävästi ja julkisesti St. Tropez'ssa Ranskan Rivieralla. Matkalla mukana ollut kaveri, toinen pikkujulkis Rachel Kauppila myy myöhemmin reissusta kuvia lehteen ja kertoo Johannan joutuneen taas putkaan, minkä Johanna kiistää. Myöhemmin pari sopii riitansa televisio-ohjelmassa.

Syksyllä tahti vain kiihtyy. Tukiainen suututtaa kanssajulkikset, juontaja Viivi Avellanin ja kaupanpitäjä-Playboy-malli Susanna Penttilän blogikirjoituksellaan, jossa hän ihmettelee, miksi häntä epäillään escort-tytöksi, mutta samalla tavalla ilman näkyviä tuloja paljon matkustavia ja shoppailevia Avelania ja Penttilää ei. Lopulta hänet äänestetään Suomen turhimmaksi julkikseksi, ja hän päättää vetäytyä julkisuudesta sekä tehdä rikosilmoituksen nettiherjaajistaan.

Jotain voi listasta puuttua, sillä Tukiaisen matkassa on vaikea pysyä. Edellä mainitut tapahtumat on raportoitu erilaisissa tiedotusvälineissä kuten *Hymyssä*, 7 päivää -lehdessä MTV3:n verkkosivujen Viihdeuutisissa tai iltapäivälehtien ja *Helsingin Sanomien* verkkosivuilla.

Tukiainen herättää jatkuvasti hämmennystä. Onko hän tosissaan? Vai vetäkö hän vain roolia, samaan tapaan kuin tv-hahmo Krisse? Tapahtuvatko kaikki lehdissä kerrotut asiat hänelle todella?

”No osa niistä jutuista on sellaisia, että mua ei ole haastateltu niihin ollenkaan. Mutta kyllä se pitää paikkansa, että mulle tapahtuu koko ajan kauheasti kaikkea”, Tukiainen naurahtaa.

”En mä oikein tiedä, mistä se johtuu. Mä olen sellainen ihminen, että kerään kauheasti tapahtumia ympärilleni. Koko mun elämän ajan on ollut niin. Ei ole ainakaan tylsää.”

Kun Johanna Tukiaisen elämästä lukee, saa kuvan, että hän on räiskyvä, energinen persoona. Mutta kun hänen kanssaan istuu samassa pöydässä, mielikuva katoaa. Tukiaisella on tapana puhua vakavasti ja innottomasti, ja hän näyttää usein jännittyneeltä. Joskus hänen sanojaan saattelee pieni naurahdus, mutta yleensä hän pysäyttää alkavan hymyn nopeasti. Tänään hän vaikuttaa huolestuneelta, jopa masentuneelta.

Mutta katseiden keskipisteenä hän viihtyy. Hän sanoo olevansa ekshibitionisti ja halunneensa tanssijaksi siitä asti, kun näki parikymppisenä tanssiesityksiä Las Vegasissa ja katsoi Paul Verhoevenin ohjaaman, tanssijoista kertovan *Showgirls*-elokuvan.

”Katsoin sen joskus jo 18-vuotiaana ja olin ihan innoissani, että toi on jotain sellaista, mitä mä haluan tehdä.”

Tukiainen alkoi tanssia yökerhoissa ja perusti vuonna 2003 oman tanssiryhmän Dolls Dancersin, josta sittemmin tuli Glamour Dolls. Yksin hän tanssii ravintola Kannunkulman – tai kannikulman, kuten taksikuski paikan nimesi – esityksen kaltaisia suorasukaisempia striptease-esityksiä, Dollsien kanssa tehdään vähäpukaisia yhteiskoreografioita. Pikkuhiljaa hän alkoi tehdä itseään tunnetuksi.

”Olen oikeastaan aina halunnut julkisuuteen. Se on aika jännä juttu. Lapsesta asti se on ollut mun haave, että haluan julkikseksi.”

Miksi?

”Mä en tiedä miksi. Ehkä jotenkin mulle on tullut sellainen ajatus, että tämä elämä on niin lyhyt, että en halua olla vaan yksi muurahainen keossa. Haluan jäädä ihmisten mieliin, haluan jäädä historiaan.”

Sen Tukiainen on tietysti jo tehnyt. Läheisen kioskin ikkunassa roikkuu *Italehden* lööppi Ilkka Kanervan puolison Elina Kiikon haastattelusta: ”Suhteemme lujempi kuin koskaan”. Jutussa Kiikko kertoo, että tekstiivetikohu vain vahvisti Kanervan ja Kiikon suhdetta. Tukiaisen aterioidessa *Italehti* uutisoi verkkosivuillaan *Big Brother* -kilpailijan Tukiaista parjaavat lausunnot ja Tukiaisesta *Hymyn* otetut topless-kuvat.

Tukiainen ei ole nähnyt juttuja, ei edes lööppiä.

”Ai sellaisen haastattelun ovat antaneet”, hän sanoo Kiikosta ja Kanervasta ja katsoo ravintolan ikkunasta ulos hetken hiljaa. ”Mun suhdetta kohu ei lujittanut, ei todellakaan.”

EIKÖ TUKIAISEN TOIMINTA OLE SITÄ, MITÄ MEILTÄ KAIKILTA ODOTETAAN?

Nythän jos koskaan Johanna Tukiaisen pitäisi olla riemuisaan. Kolme juttua samassa lehdessä samana päivänä, ja vielä on päivää jäljellä! Mutta Tukiainen on vaisu ja katsoo usein pöytään vastatessaan kysymyksiin. Ehkä julkisuus ei ole ollut ihan sitä, mitä hän toivoi.

Keskusteltiin tunnilla erilaisista brändeistä. Opettaja kysyi, mitkä ovat olleet tämän kevään aikana kuumimpia brändejä ja median keskustelunaiheita. Teki mieli viitata, että ”Johanna Tukiainen”, mutta ei kehdannut.

Tukiaisen tokaisu hänen *Hymyn* sivuilla pitämässään blogissa huvittaa osuvuudellaan. Olisi viitannut Johanna vain, sillä mitä muuta Tukiainen on tehnyt kuin toteuttanut tunnollisesti meille kaikille hoettua oppia, että jokaisen meistä on brändättävä itsemme?

Jos Johanna Tukiaisen elämässä on yksi selkeä punainen lanka, se on hänen uravalintansa ja toiminta sen eteen. Hän on valinnut tavoitteensa (olla julkis) ja lähtenyt toteuttamaan sitä.

Hänellä on verkkosivut (oman brändin luominen). Hän on hakeutunut julkistilaisuuksiin (verkostoituminen). Hän on jakanut cv:tään eli Dollsien tyttökalendaria ja dvd:tä kaikille, jotka saattaisivat kyetä auttamaan häntä ja hänen ryhmäänsä eteenpäin (markkinointi).

Hänellä on muutama ydinviesti, joita hän haluaa tuoda esiin ja joihin hän palaa yhtä takuuvarmasti kuin poliitikko puolueensa iskulauseisiin, kysytään häneltä sitten mitä tahansa. Hänen ydinviestiinsä kuuluu, kuinka paljon hän pahoitti mielensä Ilkka Kanervan kohtalosta, kuinka etevä hänen tanssiryhmänsä on, kuinka tärkeä hänen siskonsa hänelle on, kuinka paljon hän rakastaa Miamia ja kuinka glamouria hänen elämänsä on. Hän esittää itsensä positiivisessa valossa ja näkee itsessään vahvuuksia, ei heikkouksia.

Eikö tämä kaikki ole tismalleen sitä, mitä meiltä kaikilta tänä päivänä odotetaan? Jokaisella meistä on oltava verkkosivua, facebookia, nimeä ja kasvoa. Pitää verkostoitua, erota tautua, myydä itse itseään ja jäädä ihmisten mieliin. Jokainen uusi tuttavuus on potentiaalinen työnantaja, eikä pelkkä hyvä suoritus riitä. Pitää olla myös hyvä markkinoimaan suoritustaan. Kaikki myyvät jotakin, joko omaa osaamistaan tai edustamaansa yritystä tai tuotetta.

Lehden sivu – klik. Juttu – klik. Juttuun liittyvä video – klik. Video päälle – klik. Oma kommentti sivustolle – klik.

Johanna Tukiaisen luokse on aktiivisesti hakeuduttava, ja moni ihminen tekeekin niin.

Tehdäkseen mitä?

Haukkuakseen tietysti. Verkkokeskusteluja lukiessa pääsee katsomaan harvinaisella tavalla vieraiden ihmisten päin sisään, eikä se näky ole kaunis. Johanna Tukiaiseen liittyvissä keskusteluissa sanotaan ääneen asioita, joita normaalielämässä ei koskaan kuule, ei ainakaan yhtä aggressiivisesti ilmaistuna.

Keskustelujen lukeminen on ahdistavaa, vaikkei itse olisi-kaan Johanna Tukiainen. Mistä kaikki tämä viha purkautuu? Onko se ollut olemassa aina vai onko verkossa jotain sellaista, mikä ruokkii vihaa?

Monet Johannaa parjaavat viestit ovat niin inhottavia, että niitä ei viitsi lehteen painaa, mutta tässä yksi siistimmistä pästä:

VOI TAUTI MIKÄ LÄSKI!!! miten toi voi muka olla seksikästä. Tämän takia en voi illalla panna vaimoani enää =(

Etenkin *Hymyn* sivuilla tunnelma on kuin joukkolynkkaamisessa tai koulukiusaajien kokoontumisessa. Viesti toisensa jälkeen keskustelijat haluavat kertoa Tukiaiselle uudestaan ja uudestaan, miten vastenmielinen tämä on, ja miten järkyttävää on, että Tukiainen kehtaa luulla itseään kauniiksi tai haluttavaksi. Jos joku erehtyy puolustamaan Tukiaista, muut nauravat räkäisesti: *siellä taas Jossu itse kirjoittelee!*

Tukiaisen parjaus suututtaa paitsi Tukiaisen myös muiden naisten puolesta. Osa Tukiaisen seuraajista selvittää suorastaan pakkomieltisesti, onko Tukiaisella ja muilla Dolls-tanssijoilla taustallaan strippibaareja, pornoleffoja tai muita seksitöitä. Eikä kukaan kysy: mitä väliä?

Seksitöissä ei ole Suomessa mitään laitonta, ellei niitä tee häiritsevästi tai veroja maksamatta, ja nainen kai saa ihan vapaasti päättää, mikä hänen oma suhteensa seksiin on. Silti seksin parissa työskentely voi ilmeisesti tehdä yhä naisesta ”huonon naisen”.

E erityisen absurdilta tuntuu, että nettiyhteisö selvittää kilvan Tukiaisen kaltaisen show-tanssijan taustoja, mutta ei suo samaa huomiota vaikkapa ministerin tekemisille. Ilkka Kanervaa puolustettiin, Tukiaista syytettiin. Mutta sekin kuuluu tietysti koulukiusaajan logiikkaan: hauku heikkoja, älä vahvoja.

Kiinnostavaa on myös keskustelijoiden suhtautuminen naisten ja miesten toilailuihin. Kun Tukiainen vertaa itseään Matti Nykäseen, siis sekoilevaan, myös strippausta kokeilleeseen ja vaimonsa pahoinpitelystä tuomittuun mäkihypyäjänsä, keskustelijat kavahtavat:

Elä nyt läski parka vertaa itseäsi Matti Nykäseen. Matti on maailman paras mäkihypyäjä kautta aikain!!!! Sinä olet saanut aikaiseksi vain Kanervan eron.

Entä kun yleisö saa *Seiskan* sivuilla kysyä mitä vain Tukiaiselta ja Tony Halmeelta? Halmehan on entinen nyrkkeilijä ja kansanedustaja, joka on tuomittu hormonien salakuljetuksesta, ampuma-aserikoksesta, huumausaineiden käyttörikoksesta, aseiden varomattomasta käsittelystä ja rattijuopumuksesta. Ensimmäiset viestit Tonylle:

Tony nähdäänkö sua enään koskaan kebässä. kovasti toivoisin :) (bella80)

Tonylle. Hieno urheilija ura sinulla ollut ja räväkkä persoona olet muutenkin, hattua nostan! Voimia sinulle!! (Jompppa)

Hyvä Tony. Toni mitä kuuluu elämään? Susta pitäis kuulua enemmän. Olen parikertaa turissut sun kanssa ja tarjosit kerran janojuomankin. Tsemppiä, olet särmä ja yritteliäs heppu. Mitä

HYMYN NETTISIVUILLA TUNNELMA ON KUIN KOULUKIUSAAJEN KOKOONTUMISESSA.

tukiaiseen tulee, vois kadota esim. muuttaa ruotsiin. Puistattaa koko mamma. (Miksu.....)

Ja sitten Johanna:

Johanna! miks haluat olla tollanen? etkö tajua että olet hirveä näky?! (ihmeissään)

Johanna. Yritä päästä muilla avuilla (älykkyyys)julkisuuteen kun olemattomalla seksikkyydellä. Kaner-va temppu ym. teki susta halpamaisen. Kuka mies ihannoit typeryyttä? (Mies38)

Johanna Tukiainen, oletko tosissasi ulkonäkösi kanssa? Sähän näyttät aivan helvetin rumalta kaikkine meikkeinesi ja pinkkeine vaatteinesi. Ylipainoinen ja -ikäinen idiootti teini olet. :) (Joku raja.)

Ilmeisesti Tukiaisen rikos estetiikkaa vastaan on suurempi kuin Halmeen rikokset yhteensä.

Aina on joukossa joku nainenkin, joka haukkuu Tukiaista liian lihavaksi ja opastaa olevansa toki ylipainoinen itsekin, mutta ymmärtävänsä juuri siksi, että vartalo on pidettävä julkisuudessa piilossa.

Rinnat paljaina keikistely ei varmasti ole suurinta feminismää, mutta ei sitä kai ole sekään, että vaatii pyöreitä naisia häpeämään itseään ja ylpeilee sillä, että tekee itse juuri niin.

Kritiikki ei tunnu tehoavan Tukiaiseen. Vaikka häntä miten joukolla haukutaan, sillä ei näytä olevan vaikutusta. Ja sekös saa koulukiusaajat raivoihinsa: *Eikö mene päähän? O-let huo-no!*

Tukiainen ei pysy roolissaan – stripparit kuuluvat pimeyteen – vaan vaatii itselleen paikkaa parrasvaloissa. Hän rikkoo sääntöjämme – naisen tulee olla hillitty, hallittu ja siveellinen – mutta näyttää selviävän siitä rangaistuksesta. Tukiaista ei ole kohdannut pikajulkisten yleinen kohtalo, nopea katoaminen takaisin tuntemattomuuteen. Turhimus ei putoa valtaistuimeltaan, tarinassa ei ole opetusta.

Suorastaan huvittavaa on se, miten kiehuiksi suomalaiset voi saada sillä, että uskoo itseensä ja katsoo maailmaa positii-visesti. Kun Johanna luonnehtii verkkosivuillaan, että hänen matkansa oli aivan *glamourinen*, lukija voisi nauraa hyväntahtoisesti Johannan kanssa. Glamourinuhan on jo itsessään hieno uudissana! Mutta ei, suomalainen ei naura. Suomalainen suuttuu: *Eihän ollut yhtään glamourinen! Oli ihan surkea!*

Tietysti Tukiaisessa näkyy idols-ilmiökin: on niin mukava nauraa, kun joku nolaa itsensä. Se kai voi ainoastaan selittää, miksi aikuiset ihmiset jaksavat selvittää, kirjoittiko kolmekymppinen eroottinen tanssija laudatureja, kuten meni julkisesti väittämään, vai oliko todistus kenties sittenkin huo-noppi.

Tukiainen on yhtä merkkien ja merkitysten kasaamaa. Hänen kauttaan voi keskustella – ja keskustellaankin – liki mistä tahansa: kauneuskäsityksistä, ihosyövän vaaroista, alkoholin kulutuksesta; ylioppilaskirjoituksista, musiikkikasvatuksesta, mielenterveydestä; seksibaarien ohjelmasta, suomalaisesta kansanluonteesta, miesten ja naisten suhteista. Kun Johanna kertoo ostaneensa minkkiturkin, leimahtaa keskustelu eläinten oikeuksista. Kun hän sanoo lähtevänsä Gambiaan, joku selvittää, mikä matkatoimisto reissuja järjestää ja paljonko ne maksavat.

Johanna on merkitysten arkuu ja häneen mahtuu koko maailma.

Hänessä nähdään myös paljon sellaista, mitä hänessä ei tosiasiaa ole. Esimerkiksi feministit ovat varovasti koetelleet, voisiko hänen harteilleen sovitella uuden ajan vapautuneen naisen viittaa. Voi toki, jos katselee vain Tukiaisen anteeksi-pyytelemätöntä asennetta naisen julkiseen ja aktiiviseen seksuaalisuuteen. Mutta ei voi, jos kuuntelee Tukiaisen lausuntoja – miehen pitää maksaa treffeillä ja olla perheen pää.

Tukiainen on Tukiainen, eikä mitään, mitä muut haluaisivat hänen olevan. ■